

šajo naslikati kot slovenskemu ljudstvu škodljive in „brezverce.“ Med take naše „prijatelje“ spada nedvomno tudi gostilna Krulc v St. Lenartu, ki živi večinoma od naprednih in nemških ljudi iz mesta in okolice. V zahvalo za to pa se v tej gostilni gosta, kadar odide, prav nesramno ogloda do kosti in razpravlja njegove najskrivnejše družinske zadeve. Glavno besedo vodi gostilničarka, nekdanja dolgoletna farovška kuharica, medtem ko njen mož igra pri njej le bolj vlogo neplačanega kelnerja, ki mora reči k vsemu, kar ona zahteva, ja in amen. Sicer pa je drugače nje popolnoma vreden sodrug in oba skupaj velika prijatelja Srbov. — Vero je ta čedna dvojica najlepše pokazala na sveti večer. V tem, ko so še mestni hoteli bili zaprti in je vsak kristjan molil ali doma ali pa v cerkvi, se je tam celo noč igralo in ko so se ljudje že vračali na božični dan od mase, so pokale pri Krulcu še vedno karte. Da se pri tem opravilu ni molilo in častilo Boga, je jasno kot beli dan, pač pa je imel mali Jezušček dovolj vzroka, žalostiti se nad temi novodobnimi klerikalnimi „katoličani.“ — Vsem pa se je v srce smilila Krulkina nečakinja, ki je imela na sveti večer s perilom opraviti, pri čemur se je revici zadržala globoko v roko in še sedaj notri tiči. In ta neusmiljena teta Krulc jo je še, češ, da bi sicer prav pridno dekle ne postavalo in zastoni ne jedlo, prisilila, da je z bolano roko morala poribati celo hišo. — Z druge strani pa se nam dodatno k temu povsem resničnemu poročilu še piše, da Krulka, če pošteni list „Štajerc“ samo ugleda, kar zbnesni, nedolžni list opljuva in ga na tleh pohodi s pristavkom, da je še za stranišče preslab. Mi polagamo le našim prijateljem v premislek, da jih nikdo ne more prisiliti k obisku te gostilne, kjer se poleg točenja kislega vina še tako nečuvno žali čut naprednih in Nemcem prijaznih ljudi in kjer vrivajo gostom „katoliške“ canje „Stražo“ in „Slov. gospodarja.“ Krulka naše ljudi zaničuje, dobri so ji le samo njih šestokrat težko prisluženi novci, radi kojih je tudi 53 let stara prijateljica farovžev poročila 31 let starega Krulca in samo iz tega namena, da se sedaj dva pehata, ne za

blagor duše, temveč — za denar! Svetujemo temu ljubeznivemu parčku, naj se poboljša in naj sebe in svoje učence pred vsem navadi goste spoštljivo pozdravljati, kakor se spodobi, sicer se pa kmalu zopet vidimo!

Veliko prizadetih. Naši čuki so kaj vneti prijatelji Srbov. Najhujši med njimi pa je gotovo „hornist“, mladi mlečozob Rudolf Gajšek. Nekoč se je mudil v neki tukajšnji napredni gostilni, kjer je med drugim zahteval tudi „obmejne vžigalice.“ Ker pa gostilničar dotičnih nima v zalogi, hotel mu je postreči s „Schulvereinovic“, katere je pa ta fantek prezirljivo odklonil, vtaknil sralčico neprižgano v žep, zapustil gostilno in si zažigal svojo „Zora puca“ od Balkana. Čuden patrijot! Četudi je še mlečozob, vendar ima že ljubico, krasno „devojče.“ No, saj Ti je nihče ne zavida, samo pazi, pazi, ljubi moj čuček, da Ti kak kaplaln ne uide v zelje, kakor se to kaj rado zgodi na Teharjih.

Iz Novega Vrha pri Mali Nedelji. Neznani vlomilec je due 29. dec. vlomil v hišo in pivnico Poldovo ali Kovačovo v Novem Vrhu pri Mali Nedelji. K sreči je prišel kočar Janez Zorko iz Novega Vrha mimo ter zapazil luč v pivnici. Ker pa se je ta vlomilca zbal, je poklical poleg stanujočega kočarja Vincenca Graufogel, da mu naj bi ta pomagal tati iz pivnice izganjati. Ker pa je tat pravočasno pobegnil, sta tedaj Janez Zorko in Vincenc Graufogel bila varna pred tatom in sta tedaj sama poskusila Kovačevega vinca, katero pa jima je preveč v noge stopilo, tako da sta se morala večkrat na glavo postaviti, predno sta prišla domov. Orožniki bodejo na tak način lahko izsledili tatu. Lastniki lanskega vinca, le držite še ceno, ker je vino tak močno!

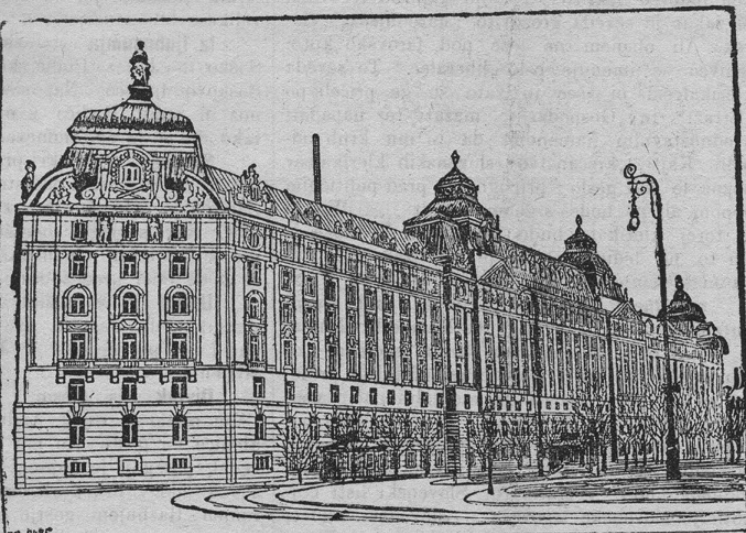
Iz Vogerč. Tukaj so lani ustanovili „Marijino družbo“ in so dobili par zarjavelih devic, katere so se že do večine vsega naveličale, in pa nekaj otrok. Kajti kaka pametna tako noče takih neumnosti. Za predsednico je Zgančeva Treza. Ta stara devica čaka poštena dekleta pri cerkvenih vratih in jih po sili vlači v farovž, da bi se tudi zapisale v družbo. To se je zgodilo

na kratkono nedeljo, ko je vlačila dekleta, da so ji komaj ušle. Podpredsednica jo bo pa že v kratkem popihala, ker se ji že gotovo toži po čem drugim. Pa tudi drugih je nekaj takih, da bi se vse drugo lahko prej reklo kakor pa „Marijina devica.“ Tudi župnika imamo zelo hudega; kar ne trobi v njegov rog, hoče kar pohrustati, posebno pa „Štajerca.“ Imamo še veliko gradiva, pa bojim se, da bi mi dragi gospod urednik ne pristigil mojega dopisa. Tudi v Vogerčah se že dela dan. Pozdravljeni vsi, dragi bralci „Štajerca“! V kratkim se pa zopet oglasim, gradiva je dovolj.

Iz Središča. Dragi „Štajerc“! Ti misliš, da smo mi na Te pozabili. Pa čuj, kaj se godi v našem narodnem vselovenskem kraju! Pred par dnevi je imel naš občinski zbor svojo sejo. Naš vsemogoči župan Zinko je sedel na svojem mogočnem prestolu med svojimi vernimi apostoli, rekoč: „Deca moja! Kaj bo? V našoj kasi ga ni drugo kot stari pavoki, ker mladi se niti ne vtegnejo zvaliti, ker je preveč preganjamo. Kajti naši razni stroški mnogo več potrebujejo. Kaj začeti?“ — Dolg molk. Slednjic se vzdigne njegov prvi debeli pisar izza mize tako naglo, da bi se lahko miza prevrnila. Vsi poslušalci ostrmijo, župan pa nategne ušesa in oči, da bi mu skoraj izstopile. Ta njegov debeli pisar (kako mu je neki ime? krstili so ga menda za „Gjura“; no ta god je v leto samo enkrat in tedaj imajo krave vence) — ta pisar se sedemkrat pred prestolom prikloni in pravi: „Vsemogoči župan, jaz v imenu vseh svojih podložnih Ti podajam dober nasvet. Kaj, ali ne veš za mojo kaso, ki sem jo po sili uporabil svojemu predniku, čeravno je ta bolj moder, ko jaz, ki mu ni trebalo občinskega sluga po vsem Središču pošiljati, da bi mu drugi račune za občinsko blagajno vkup spravili! Tam neke v moji knjigi stoji zapisano, da so nam Središki siromaki še dolžni na „štanti“, in še na Bogve kaj vsem; te bomo gulili!“ „Kako pa misliš?“ vpraša v jedni sapi župan. „Na doktorja je dati“, se razveseli pisar, da bi mu skoraj debeli trebuh počil. Župan bi skoraj od veselja iz prestola padel. Njegov mekarničar je od veselja puško pograbil in jo udaril na „raubšice.“ In vsi drugi so veselih obrazov zapustili dvorano. In seja je bila zaključena.

Novo poslopje vojnega ministerstva.

V kratkem bode skončana nova zgradba avstro-ogrškega državnega vojnega ministerstva. Naša slika kaže mogočno to novo poslopje, ki se nahaja na Stubenringu na Dunaju. Pred tem poslopjem se postavi spomenik feldmaršala Radetzky.

Das neue oesterreichisch-ungarische Reichskriegsministerium in Wien.

Kupujte naš koledar za 1. 1913.

Zdaj pride nesreča 14 se ponavadi reče, ako mož, reditelj družine zboli in se, mučen od raznih bolečin, brez dela na peč vleže, ako ne more za ženo in deco več delati in nič več zaslužiti. Pametni človek pa ne toži, temveč izkoristi v takih slučajih izkušnje drugih.

Ne malo korist bi lahko našim čitateljem sledeče pismo prineslo, ki ga je pisal Nj. excellenca Leon baron Freytagh-Loringhoren, deželni svetnik Veseljevega viteštva in carsko ruski resnični državni svetnik v Arensburgu, Kommandantenstr. 5, otok Ösel, gubernija Liv-

land. To pismo se glasi: „Smatram za svojo dolžnost napram soljudem, da izborni Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid“, kjer je le mogoče, priporočam. Opozarjal sem enega studijskega prijatelja in zdravnika v Petersburgu na to krasno sredstvo in imel priložnost, nekega drugega zdravnika v Petersburgu, ki ima tukaj veliki zavod za kopanje v močvirju, ozdraviti s Fellerjevim Elsafluidom od močnih revmatičnih bolečin v rami, pri katerih njegova lastna sredstva niso pomagala. Tudi neki zdravnik v Danzigu na zahodnem Pruskem rabi v svoji praksi Fellerjev fluid in zato želim v blagor človeštva temu preparatu vedno večje razširjenje in njegovemu

Zobna kréma
KALODONT
Ustna voda 40

Okrajni zastop v Slov. Bistrici. (Dopis).

Slov. bistriški okrajni zastop imel je dne 21. decembra p. l. svoje letno zborovanje. Predsedoval je dr. H. Wiesthaler, ki se je spominjal v toplih besedah p. kr. umrlega člana zastopa g. Johana Werhouscheg, katerega pridno in zvesto delovanje za prebivalstvo je treba posebej naglašati. Nadalje je predsednik omenil, da je c. k. namestništvo razpisalo nove volitve za okrajni zastop, ki se bodejo tako-le vršile: za veleposestvo dne 20., za mesta in trge dne 22. in za kmetske občine dne 24. januarja 1912. Ker je bilo to zborovanje zadnje

iznajditelju zaslužno slavo.“ Upamo, da naš čitatelj poskusijo tudi Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid“ rabiti ako kedaj o bolečinah tožijo. Povemo Vam iz izkušnje, da postanete potem sveži in za delo zmožni, kajti kakor smo dostikrat imeli priliko slišati, se obnese ta preparat proti raznim bolečinam, kakor Hexenschuss, bolečinam v hrbtu in členkih v križu in v prsih. Istotako se hvali to sredstvo proti bolečinam v vratu in bolenju v strani in mi sami smo se prepričali o njegovem zdravilnem, kašelj odpravljajočem in osvežujočem vplivu. Poizkusni tucat 5 kron pri lekarnarju E. V. Feller v Stubici, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko) — — — b.

Nahirajte nove naročnike!

v tekoči periodi, podal je predsednik kratki pregled o svojem 6 letnem uspešnem delovanju. Temu poročilo posnemamo sledeče važnejše podatke: Okraj je za kmetijstvo in živinorejo v zadnjih šestih letih izdal več kot 14 000 kron, torej vsako leto okroglo 2300 kron. Kar se tiče cestnih zgradb, sledil je načelnik izgledu prejšnjega velezaslužnega načelnika g. Stiger, ki je prometu v okraju vrlo koristil s cestnimi zgradbami sv. Martin, Črešnjevec in Laporje. Novi načelnik g. Wiethaler je izdelal ceste Ternovec, Obernau, sv. Martin, Smreče in Vojtina. V zadnjih šestih letih se je za cestne zgradbe in za vzdržanje cest izdalo čez 200.000 kron, torej okroglo 33 000 kron na leto. Pri temu je omeniti, da znašajo okrajne doklade le 50 do 60 000 kron. Torej se je moralo te zgradbe izvršiti večinoma le vsled podpor štajerske dežele. Okraj sprejel je v letih 1907—1910 od dežele podpor v znesku 49 130 kron, torej vsako leto okroglo 12 000 kron. Zaradi slovenske obstrukcije v štajerskem deželnem zboru pa so te podpore zdaj že dveletni izostale. Slovenski poslanci so torej s svojo brezvestno obstrukcijo slovenje-bistriški okraj oškodovali za okroglo 24 000 kron. Poleg tega trpijo vsled obstrukcije tudi občine Sv. Martin, Smreče, Vojtina, ki so pri zadnji cestni zgradbi 6000 kron prispevale, še posebej za 6000 kron škode. Tako je slovenska obstrukcija le slovenje-bistriški okraj za najmanj 30 000 kron oškodovala. Predsednik se je pečal tudi natančneje z obstrukcijo slovenskih poslancev. Povedal je, da slovenski poslanci ne obstruirajo le v okrajnih zastopih in v deželnem zboru, marveč tudi v državni zbornici pri obravnavi najnujnejših postav, kakor n. p. pri zadnjih mobilizacijskih postavah. Tudi v času, ko grozijo domovini zunanji sovražniki, ne odnehajo slovenski poslanci od svoje izsiljevalne politike in spravljajo ne samo gospodarstvo okrajnega zastopa, marveč tudi gospodarstvo dežele ter države v hudo zadrego. Mi pa bomo svoje dolžnosti zvesto izpolnjevali po vzgledu našega milostnega cesarja. Govornik je zaklical cesarju trikratni „hoch“, kateri klic so člani zastopa navdušeno ponovili.

Potem je razpravljalo zborovanje okrajni proračun za l. 1913. Sklenilo se je ednoglasno dviganje 50% okrajne doklade. Vkljub cestnim zgradbam in vkljub odpači deželnih podpor se torej doklade ne zviša, kar je vsekakor lepo znamenje izbornega naprednega gospodarstva v okrajnem zastopu. V hranilnični odbor se je izvolilo ednoglasno gg. Jos. Krenn, Karl Wutt in Karl Zimmer. Potrdilo se je nadalje proračun občin in prošnje za posojila občin Hrastovec, Modraše ter Spodnja Pulkava. Za požarne brambe v Spodnji Pulkavi in v Slov. Bistrici se je dovolilo posebno podporo vsaki po 150 kron. Kër okraj vsled slovenske obstrukcije v deželnem zboru ne dobiva več deželnih podpor, sklenilo se je, da se tudi občinam ne bode dajalo za zgrajenje ter vzdrževanje občinskih cestnobenih okrajnih podpor, dokler ne bode deželni zbor zopet delazmožen. Kmetje, zahvalite se slovenskim poslancem, ki so zaradi svoje vseslovenske politike vboگو slovensko ljudstvo gospodarsko izdali. Član zastopa g. Petzolt izrazil je predsedniku za njegovo 6 letno zaslugi in uspešno delovanje zahvalo, ter ga je prosil, da naj načelnistvo i zanaprej sprejme, ako bi se ga poklicalo. Nato je bilo to uspešno in složno zborovanje zaključeno.

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Stecken-perfer-lilijino-mlečno milo od tvrdke Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod 229

Novice.

Naznanila. Cenjeni naročniki in čitatelji nam morajo oprostiti, da smo morali tudi v tej številki vsled pomanjkanja prostora izpustiti mnogo gradiva. V teh težkih časih ravno ne

grè drugače. Izpustili smo politični položaj notranji, ki itak nikdar ni mnogo vreden. Tudi novice in gospodarske prispevke smo deloma iznutili. — Delajmo z vso močjo za „Štajerca“, ki je največji neodvisni tednik! Vsi za „Štajerca“ v boj!

Iz Spodnje-Stajerskega.

V Ormož! Svoj čas smo objavili vest, da govori neki „nadsokol“ o slovenskem sodniku g. Zemljiču prav čudne stvari, češ da g. Zemljič nekega obtoženca ne bi kaznoval, ako bi isti bil član „Sokola“. Rekli smo takrat, da je dvoje mogoče: ali je tisti „nadsokol“ o g. Zemljiču lagal; potem je tega dolžnost, da dotičnika zaradi žaljenja časti toži; — ali pa je g. Zemljič dotične besede res izpregovoril; potem je pristranski sodnik in zasluži najhujšo kazen. Naš članek je gospode v živo zadel. V „Slov. narodu“ so se prali in so vse tajili. Mi smo pa čakali, kaj bode g. Zemljič storil. Ali ta čudoviti sodnik dela ravno tako, kakor da bi ga cela zadeva prav nič ne brigala. Le mizarja Sagadina pošilja v boj. Zato pustil je ta g. Josip Sagadin v „Slov. narodu“ z dne 7. t. m. ponatisniti izjavo, češ da je „Štajerčeva“ vest „neresnična“ in da je pripravljen to „kot priča pri sodnji potrditi“. Oho, gospodje, tako nam ne uvidete! Podpisani izjavljam, da je res, kar sem pisal v takratnem članku, da je g. Sagadin v resnici g. sodniku Zemljiču na omenjeni način nepristranost očital ter da g. Sagadin zdaj vedoma laže, ako hoče to vtajiti. Pripravljen sem tudi jaz pred sodnijo s pričami resničnost te trditve dokazati. Upamo, da bode g. sodnik Zemljič zdaj, ne gledè na ozko prijateljstvo, ki ga veže na „sokolskega brata“ Sagadina, svojo dolžnost storil in zadevo pred sodiščem pojasnil. Kajti drugače bi morali pač misliti, da je g. Sagadin res le Zemljičeve besede ponovil. Karl Linhart, urednik „Štajerca“.

Mariborski slovenski narodnjaki so v splošnem precej tihi. Ali smertitja pa le razburjajo javnost s to ali ono zadevo. Pred kratkim se je zopet zgodil tak škandalček, ki bode imel bržkone tudi sodnijske posledice. V Mariboru ima namreč neki Weixl svojo papirno trgovino. Močakar je seveda grozovito „narodnjaški“ človek. Ali obenem ne leze pod farovski kuto, temveč se imenuje celo „liberalec“. To seveda klerikalcem ni všeč in zato so ga pričeli po „Straži“ in „Gospodarju“ mazati ter napadati z enostavnim namenom, da bi mu kruh odjedli. Kajti „krščanstvo“ slovenskih klerikalcev pozna le eno geslo: pripogni se pred političnim popom ali pa bodeš s polenom ubit. . . Weixla so torej klerikalci hudo bojkotirali in možu je šlo to na ledice, postal je nervozen, pričel je na maščevanje tuhtati. Zadnjič sedel je Weixl v „narodnem domu“, ko pride tudi slavni „urednik“ lista „Straže“ g. Kemperle. Komaj je Weixl tega slovenskega brata zagledal, ko mu je šla vsa kri v glavo. Preklofutat in pretepel je na prav robati in radikalni način vbogega „urednika“ Kemperla. Ta je končno potegnil revolver in z njim preprečil nadaljno birmanje. To so torej šege in navade v „narodnem domu“ v Mariboru. Slovenski listi bojkotirajo slovenske trgovce, — slovenski trgovci pa klofutajo slovenske „urednike“. Vbogi Kemperle! Zakaj imaš tako dolgi jezik, da ti ga morajo slovenski rodoljubi à la Weixl krajšati? Vbogi Kemperle, kaj pa se bo tebi še vse zgodilo? Weixl seveda s tem klofutam ni nič dosegel. Nasprotno, šlo mu bode še slabše. Kajti vkljub gorkim klofutam bode moral Kemperle naprej psovati in obrekovati. Weixlu pomaga le eno: pred dr. Korošcem mora na kolena pasti, — kajti drugače ga bodejo klerikalci kmalu zadavili. . .

V Celju so vpeljali električno razsvetljavo. Za obmejne vojaške nabral je g. Peter Majcen, posestnik na Humu pri Ormožu K 25/32, ki se jih je c. kr. vojnemu ministerstvu oddposlalo. Čast in hvala!

Umrl je na Vukovskem dolu posestnik in občinski predstojnik g. Janez Schantl. Pokojni poštenjak bil je zvesti naprednjak in naročnik našega lista, odkar ta izhaja. 20 let je

bil občinski predstojnik, 12 let šolski odbornik. Po v Jarenini. Pogreb je bil jako lep. Razven 300 ino do 400 drugih oseb udeležila se je pogrebaška šolska mladina v „Slov. gospodarju“ so morali klerikalci seveda pokojnika oblati. Mi pa dobročemo, da ostane spomin na ranjkega Schantlako neizbris. Lahka ti bodi, vrli značajni pokojnik, domača zemlja!

Veliki slepariji z živinskimi listi so prišli tredi na sled. V Sv. Petru na Medvedovem selu se je azil dobivalo prazne živinske liste z občinskim pečkom čatom po 1 K. Občinski predstojnik Strašek in njegova žena sta sleparijo kar v veliki meri izvrševala. Občinski urad ni bil pravzaprav nič drugega kakor gnezdo tibotapev in goljufov. Pred sodnijo se bode grozne skandale dogdalo. Občina je seveda v hudo klerikalnih rokah. Na tak način ni čuda, se potem živinske kuge vedno iz novega čez meje zavlačijo.

Na lovu streljal je posestniški fant Jože Sivko v sv. Jakobu pri sv. Jurju j. ž. tako ne previdno, da je mesto zajca zadel lastnika lova g. Jozefa Graselli in ga težko ranil, tako da so morali ponesrečenega v celjsko bolnišnico odpeljati.

Vlomil je neznanec pri krčmarici Dečor v Gorici pri Dobernu in ukradel poleg zlatnine tudi 696 K denarja.

Nesreča. Postiljon Franc Krivec vozil je posestnika Moličnika in njegovo ženo v bližini Celja tako neprevidno, da so se konji splašili. Vsi trije so padli v 6 metrov globoki jarek in so bili težko poškodovani.

Požar. V Cirkovcah pri Šoštanju je pogorelo gospodarsko poslopje posestnice Rogovnik z vso krmo in stroji. Živino so rešili. Škoda znaša 2400 K, a je z zavarovanjem krita. Sluti se, da je nekdo nalašč zažgal.

Ustrelil se je v Stanzu pri Halbenrainu krojaški mojster Klampfer. Vzrok samomora ni znan.

Vlomilci. V Kasazi je vlomilo 6 tatov pri branjevcu Videčniku, ki se nahaja zdaj pri vojaki. Videčnikova žena je pričela streljati, nakar so vlomilci urnih pet zbežali.

Pokvarjena mladina. V Gaberjkih zasačili so stražniki v stanovanju Elize Kogoj 12 letna šolarja Karla Kogoj in Alojza Narat pri prepovedani igri. Smrkolina sta dostikrat cele noči igrala. Neznano je, od kje sta dobila dostikrat velike svote denarja.

Iz ljubosumja sta se stepla fanta Janez Soško in Janez Budič, kër se je zadnji šalil s Soškovo ljubico. Naposled je Soško potegnil nož in sunil Budiča z njim štirikrat v hrbet, tako da je ta smrtnonevarno ranjen.

Surovež. V Leki pri Laškem živi Franc Tabor v sovražstvu s posestnikom Francom Janta. Zadnjič je šel, oborožen z nožem, mimo Jantove hiše. Kër svojega sovražnika ni videl, zaklal mu je 50 kron vrednega domačega psa. Tabor se bode imel pred sodnijo zagovarjati.

Utonil je v bližini Zgornje Radgone posestnik Joh. Jagerič. Ko se je vračal domu, padel je po nesreči v Muro in izgubil svoje življenje.

Divjak. Na plesu v Skrubejevi krčmi pri Celju metal je vojak Andrej Ratej prazne steklenice na goste. Ko mu je krčmar to prepovedal, potegnil je bajonet in ga sunil krčmarju z vso silo v hrbet. Krčmar je smrtnonevarno ranjen. Razbujeni gostje so Rateja vrgli na tla in ga grozno pretepli ter patrolji oddali.

Zaprl so v Mariboru neko dekle Jozefa Gaube rojeno Jarc iz Pesnice. Našli so pri nje več sto kron, ki jih je bržkone kje ukradla.

Veliki vlom v Radgoni. Urarjeva vdova Marija Kopaiko v Radgoni opazila je že dalje časa, da ji nekdo denar krađe. Niti mislila ni nato, da bi bil tat njen pomočnik Janez Pirš. Pa je bilo vendar tako. Zadnjič pa je Pirš še napravil ponočni vlom v prodajalno in je ukradel za 2000 kron zlatnine. Hotel jo je potem čez ogrsko mejo popihati, a mestni stražnik Drobetž ga je na kolesu zasledoval in vjel. Pirš je že 7 krat zaradi tatvine predkaznovan. Oddali so ga sodniji.

Vojaški pretepi med domobranci in infantaristi 87. pešpolka so se v zadnjem času opeotovano v Celju zgodili. Taki pretepi pač ne delajo nikomur čast.

Pod vlak se je vrgel v Mariboru huzar Šte-